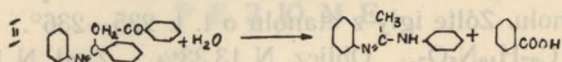
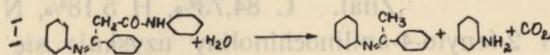

fenylogorczyznym tworzą 2-fenyl-4-anilinochinolinę, względnie 2,4-dwuanilinochinolinę.

Cześć doświadczalna

2,4-Dwuanilinochinolina (C₂₁H₁₇N₃)

13,5 g acetanilidu i 10 g aniliny ogrzewa się przez 1 godz. w temperaturze 200°. Do nieco ochłodzonego roztworu dodaje się 14 g olejku fenylogorczyznego i całość ogrzewa się przez 3 godz. w temperaturze 220—240°.

Płynną i ciepłą jeszcze masę reakcyjną zalewa się etanolem, sący po oziębieniu i przesącz zadaje stęż. kwasem solny. Wydziela się krystaliczny chlorowodorek 2,4-dwuanilinochinoliny (p. t. 306°), który się krystalizuje z etanolu lub kwasu octowego, po czym przemienia się go przez ogrzewanie z roztworem sody w wolną zasadę. Celem oczyszczenia przekrystalizowuje się ją z rozcieńczonego etanolu. Bezbarwne blaszki rombowe o t. t. 149° wzgl. 169—170°.

Analiza: C₂₁H₁₇N₃. Oblicz. C 81,02%, H 5,46%, N 13,50%

Znal. C 81,05%, H 5,80%, N 13,70%.

Chlorowodorek 2,4-dwuanilinochinoliny otrzymuje się przez zadanie gorącego roztworu 2,4-dwuanilinochinoliny w etanolu stęż. kw. solnym. Rombowe blaszki o t. t. 306°.

Analiza: C₂₁H₁₈N₃Cl Oblicz. N 12,10%. Znal. 12,31%.

Otrzymanie 2-fenyl-4-anilinochinoliny
i 2,4-dwuanilinochinoliny
(współpracownik Z. Hanaka).

Równomolarne ilości benzoiloacetanilidu i aniliny ogrzewa się przez 1 godz. w temp. 200°. Do nieco ochłodzonego do 150° prod. reakcji dodaje się równoważną ilość olejku fenylogorczyznego i ogrzewa następnie przez 3 godz. w temp. 220—240°. Produkt reakcji zadaje się etanolem i pozostawia do krystalizacji. Wydzielony osad odsącza się i krystalizuje z etanolu. Igły o t. t. 190°.

Połączenie to okazało się 2-fenyl-4-anilinochinoliną.

Analiza: $C_{21}H_{16}N_2$. Oblicz. C 85,13%, H 5,40%, N 9,47%

Znal. C 84,73%, H 5,18%, N 9,80%.

Pikrynian 2-fenyl-4-anilinochinoliny uzyskuje się przez ogrzewanie równomolarnych ilości 2-fenyl-4-anilinochinoliny i kw. pikrynowego w etanolu. Żółte igły z etanolu o t. t. 235—236°.

Analiza: $C_{27}H_{19}N_5O_7$. Oblicz. N 13,33%. Znal. N 13,80%.

Roztwór alkoholowy po odsączeniu 2-fenyl-4-anilinochinoliny zadaje się stężonym kwasem solnym. Wydzielony krystaliczny produkt po przekryształowaniu z etanolu (blaszki rombowe o t. t. 306°), ogrzewano z roztworem sody i oczyszczano przez krystalizację z rozcieńczonego etanolu. Blaszki rombowe o t. t. 149° wzgl. 169—170°. Połączenie to okazało się identyczne z 2,4-dwuaniłinochinoliną.

Analiza: $C_{21}H_{17}N_3$. Oblicz. C 81,02%, H 5,46%, N 13,50%

Znal. C 81,20%, H 5,30%, N 13,65%.

Chlorowodorek 2,4-dwuaniłinochinoliny otrzymuje się przez zadanie gorącego roztworu 2,4-dwuaniłinochinoliny w etanolu stęż. kwasem solnym. Rombowe blaszki o t. t. 306°.

Analiza: $C_{21}H_{18}N_3Cl$. Oblicz. N 12,10%. Znal. 12,53%.

L I T E R A T U R A

1. Dziewoński K. i Dymek W. — Roczniki Chem. 16, 479 (1936).
2. Dziewoński K. i Moszew J. — Roczniki Chem. 12, 482 (1932).

РЕЗЮМЕ

2,4-дианилинохиолин можно получить нагревая ацетанилид с анилином и фенилгорчичным маслом.

В случае нагревания бензоилацетанилида с анилином и фенилгорчичным маслом получается смесь двух соединений, а именно 2-фенил-4-анилинохиолин и 2,4-дианилинохиолин в отношении 6:1.

ZUSAMMENFASSUNG

Das 2-4-Dianilinochinolin kann man durch Erhitzen des Acetanilids mit Anilin und Phelysenföl erhalten.

Dagegen kondensierend das Benzoilacetanilid mit Anilin und Phenylsenföl bekommt man zwei Verbindungen und zwar das 2-Phenyl-4-anilinochinolin und 2,4-Dianilinochinolin im Verhältnis 6:1.

